

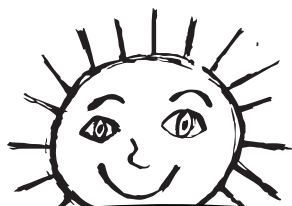

ČTOČ

duben č. 23

OTROKOVICKÝ
ODDÍLOVÝ
ČASOPIS

J

HOŘCOVÁ VÝZVA

Nepřišlo vám poslední dobou něco jinak? Často nás teď můžete zahlédnout dělat opravdu zvláštní věci. Někteří lidé, si možná myslí, že jsme se pomátli, jiní zas, že na nás třeba jen přišlo jaro (ano, trika jarních barev nosíme taktéž). Ale nejraději sedíme pod mostem, objímáme stromy, pozorujeme savce, spíme ve vaně a nebo piknikujeme na náměstí. A co zatím stojí? Aktuální celorepublikový fenomén - HOŘCOVÁ VÝZVA!

Co je to Hořcová výzva? A co je to vlastně ten Hořec? Hořec je rostlina, ale hlavně symbol a znak asociace turistických oddílů mládeže (naš znak, kteří mají všechny oddíly v celé republice stejný). Hořcová výzva je ve zkratce šest týdnů dobrodružství a nevšedních zážitků. Soubor oddílů a členů asociace TOM. Děti, ale i dospělí plní všelijaké úkoly, za které jsou hodnoceni. Úkoly jsou netradiční a různě bodované. Některé úkoly si děti plní doma, jiné děláme na schůzkách. Mnohdy je třeba se opravdu překonat – zvednout papír na jedné noze ze země pusou není žádná sranda, jeden celý den neotvírat dveře ani okna už vůbec ne. Do výzvy je zapojeno nyní 69 oddílů a přes 1700 hráčů, kteří jsou rozdělení na 2 kategorie. Děti (do 16 let) a kmeti (od 16 let). Na konci výzvy se budou hodnotit nejlepší oddíly, nejlepší hráči, ale také nejlepší jedinec z oddílu – takže šance na výhru jsou velké! A ceny

DĚKANÁTKO

V sobotu 17.3. 2018 se ve Zlíně na Jižních Svazích po dvou letech opět konalo Děkanátní setkání mládeže. Tentokrát na téma "Neboj se Maria, neboť jsi nalezla milost u Boha". Nutno říct, že z naší farnosti jela opravdu pořádná skupina mladých. Začátek byl už v 9 hodin ráno a hlavním hostem byl P. František Bezděk. Po celou dobu byla možnost zajít si ke svátosti smíření. Jinak nás čekala dvě svědectví, která byla velmi zajímavá. Následovala mše a

v podobě věcných darů či všelijakých zážitků opravdu zajímavé.

Teď už všichni víte, o čem je ta hořcová výzva, o které teď pořád mluvíme. Buďte k nám prosím chápaví. Ještě do 13. května nás spatříte třeba na stromech či v potoce. Ale baví

nás to. Učíme se novým věcem a myslím, že každému z nás to určitě něco dá. Pokud by se někdo chtěl dovědět víc a třeba se k nám i přidat, stačí oslovit jakéhokoli vedoucího nebo navštívit webové stránky:

www.horcovavyzva.cz.

Kačka Kunorzová

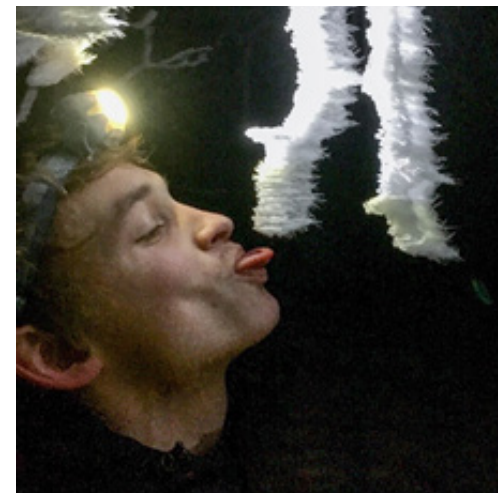
po ní menší pauza na oběd. Po obědě jsme si každý mohli vybrat přednášku a workshop podle toho, co nás zaujímalo. Myslím, že nikdo nebyl zklamán. Po celou dobu nás svým zpěvem doprovázela arcischola a společně strávený den jsme zakončili křížovou cestou. Myslím, že za všechny můžu říct, že se setkání opravdu povedlo, moc se nám líbilo a každému něco dalo. Určitě se budu těšit na další.

Evča Kolajová

24 HODIN V BESKYDECH

V sobotu 13.1. o půl šesté ráno začala další originální akce pro 15up. Sešlo se nás neuvěřitelných 10, což byl skoro plný počet. Jak už nadpis napovídá, šlo o výlet do Beskyd, kde jsme podnikli túru a během 24 hodin byli zpět doma. Nasedli jsme do vlaku a po několika přestupech vystoupili až v Ostravici. Chvilí jsme se domlouvali, jakou trasu zvolíme a zvládneme. Nakonec jsme se domluvili takto: Lysá Hora – Smrk – Kněhyně – Radhošť a sejít do Rožnova na vlak. A tak se šlo. Po asi 4 km začalo přibývat sněhu pod nohama a vítr začal sílit. Někteří jedinci měli nesmeky a byli za vodou, jenže my... lepší jsme je neměli a klouzali jsme úplně všude. Sníh byl krásně ušlapaný a tak se nám padalo dobře. Nečekali jsme, že už první výstup nám dá takhle zabrat a snažili jsme se různě svlíkat a oblíkat, aby nám nebyla zima, ale abychom nebyli ani moc zpocení. Po cestě jsme pojídali svačinky z domovů a dělali přestávky, které ale kvůli zimě nebyly moc dlouhé. Na LH jsme se vyfotili a ohřáli v turistické chatě. Po cestě dolů jsme prakticky nešli, ale jeli na jedné velké skluzavce. Bohužel na jedné z nich (byla to zkratka) jsem doopravdy sjel. Chvilí jsem se rozmýšlel nahoře, jestli to zvládnou po nohách, ale Kovic mi pomohl přístrčným a dole to schytalo našťásti jen moje koleno. Pak už padal jenom Lexa. Dole v Ostravici jsme zašli na pozdní oběd, který bohužel trval déle, než jsme plánovali a jelikož nám LH dala zabrat, přehodnotili jsme trasu a Smrk jsme nakonec jen obešli, protože by to byl další velký stoupák a těch nás čekalo ještě dost. Po cestě na Horní Čeladnou se začalo stmívat a na Kněhyni už jsme stoupali za tmy. Cesta lesem se zužovala, až jsme šli jako vláček za sebou, a ještě k tomu nám to po sněhu ujíždělo doprava z kopce. Další stoupání za náma se rovnalo dalšímu klesání před náma, a to bylo hodně rychlé, protože jsme si i popoběhli. Blížily se Pustevny. Tam jsme si dali delší pře-

stávku a zašli si do noční kavárny v hotelu na horkou čokoládu. Nožky ztuhly a dál už se nám moc nechtělo. Barman se divil, odkud jdeme a co nás ještě čeká. Vyfotili jsme se u Radegasta a po krásné zasněžené cestě přišli až ke kapli na Radhošti. U sochy jsme si s klukama vepředu lehli na batohy a obdivovali, jak bylo krásně jasno a připomněli jsme si spaní pod širákem na táboře. I za ty dvě minuty, které jsme čekali na ostatní, jsem dokázal usnout. Naštěstí už nás čekalo jen klesání. Dokonce jsme na pláštěnkách sjeli kousek sjezdovky a po chvíli začal prosvítat lesem Rožnov. Bohužel jsme pořád šlapali a cíl se ne a ne přiblížit. Nakonec jsme

netrefili ven z lesa, a tak jsme to zkrátali kama to šlo (nebo spíš sem tam nešlo). V Rožnově jsme se po cyklostezce (někteří doslova) dobehli na nádraží a dojedli poslední zásoby jídla. Ve vlaku jsem si nestačil ani sundat bundu a čepici a už jsem spal. Kolem šesté ráno jsme už vysedali na nádraží v Otrokovicích. Pro všechny to byla nová zkušenost, všichni jsme si posunuli své osobní maxima a akci si velice užili. Poděkování patří Kovicovi a Šewcovi za obětovaný čas a za utrpení, které s námi museli podstoupit v podobě 46 km v nohách.

Martas Janeček

SPOLEČNÁ SCHŮZKA HOLEK

V pátek 9. 2. 2018 jsme se s holkama po nějaké době opět setkaly na společné schůzce Sluníček, Žabek a Myšek. Na těchto schůzkách je super, že máme možnost se pořádně seznámit i třeba s nejmladšíma holkama, se kterými se normálně nevidáme a vždycky je to sranda. Tentokrát byla schůzka něčím výjimečná – byly jsme po celou schůzku rozdělené do skupinek, ve kterých jsme plnily nejrůznější úkoly.

Jeden z nich bylo přejít po papírech danou vzdálenost a nešlápnout přitom na zem. Zní to snadně, ale počet členů skupinky převyšoval počet přidělených papírů, takže nás to stálo spoustu úsilí, ale alespoň jsme se společně dobře pobavily.

Následovaly klasické „Ruce, nohy“, při kterých jsme se občas slušně poválely po zemi.

Absolvovaly jsme taky takový kvíz na rychlost, ve kterém nás čekaly otázky všeho druhu.

RYTÍŘSKÝ TURNAJ

Náš výlet začal v pátek na vlakovém nádraží v Otrokovicích.

Když přišli všichni členové naší výpravy, rozloučili jsme se se svými rodiči a nastoupili do vlaku, který nás dovezl až do Hranic na Moravě. Tam jsme se začali rozdělovat do skupinek po dvou. Naše první hra byla nakreslit obrázek pomocí čar za co nejkratší dobu. Po

Nakonec přišlo „Strojení padoucha“. Naším úkolem bylo napřed zapamatovat si popis padoucha (na schodem byly lístečky a každý obsahoval jednu informaci) a potom nastrojít

jednoho člena skupinky tak, aby tomu odpovídal. Tento úkol byl asi nejtípnější a hlavně u finální „přehlídky“ jsme se hodně nasmály.

Nakonec jsme se ještě společně vyfotily a už jsme spěchaly na mši. Těšíme se na další společnou schůzku.

Lucka Šrubka

dlouhém boji jsme nasadili baňohy a nasedli na vlak, kterým jsme přijeli do stanice, ze které jsme šli už jenom pěšky.

Když jsme dorazili na faru, začali jsme se vybalovat, vymýšlet název své skupinky a obrázek erbu. Poté následovala večeře, ke které jsme měli chleba se salámem. Pak už hurá na kutě.

Druhý den nás probudili vedoucí a dali jsme si dobrou snídani. Po jídle jsme vyrazili na výlet k vysílačce. Během cesty jsme hráli hru kolíky. Ze začátku se všichni loudali a dávali si pozor na kolíky, zanedlouho jsme však nasadili rychlé tempo, až jsme došli k louce, kde jsme si dali oběd a zahráli hru. Poté už následovala cesta zpátky na faru. Když jsme tam došli, dali jsme si odpočinek a začali jsme si vyrábět flus-broky na další hru. Když nadešel soumrak, vedoucí připevnili balonky, které jsme měli sestřelovat. Celkem jsme se trefovali, ale z nějakého důvodu balonky moc nepraskaly. Po hře jsme si dali večeři a na dobrou noc příběh od Sympla.

Třetí den nás probudil budík zvonící o hodinu dřív. Zanedlouho přišli vedoucí oznámit, že v blízkosti není kostel a uděláme si svoji

PŘESPÁVAČKA SLUNÍČEK

V sobotu 14. 1. jsme se s holkama ze Sluníček setkaly v suterénu na přespání. Součástí byla i soutěž Superstar! Jakmile jsme postupně dorazily, nachystaly jsme si stoly tak, abychom viděly na soutěžící. Když bylo vše nachystáno, začala naše velkolepá show. Ze všeho nejdřív porotkyně Kačka vše zahá-

jila a poté jsme losovaly, v jakém pořadí budeme vystupovat. No a jak jinak - já a Verča jsme byly první a po nás následovalo mnoho dalších čísel (scénka, tanec...) . Všechna vystoupení se povedla a získala veliký potlesk, protože jsme se skvěle bavily. Vítězem se stala Anička Janotová se svojí ptačí imitací písničky „Zvonky štěstí“. Když jsme ukončily Superstar, přesunuly jsme se do zadní místnosti

mši. Po mši následovala poslední hra a to zakreslit mapu obce. V této hře se nám celkem dařilo, kromě toho, že jsme neslyšeli pískání oznamující konec hry. Po hře byl oběd, po kterém jsme se už vydali zpátky na cestu domů. Nasedli jsme na vlak, kterým jsme přijeli do Hranic na Moravě a začali předávat ruku princezny tomu nejlepšímu rytíři. Jenomže byly dvě výherní skupinky, takže následovala hra, v níž měli na zádech nakreslena neznámá čísla, která museli zjistit. Vyhrál Tom s Márou a dostali ruku princezny a 10 stranou kostku do turnaje v rytířích. Pak už jsme nasedli na vlak kterým jsme přijeli do Otrokovic, společně jsme se rozloučili a šli domů. Akce se nám moc líbila.

Honza Č.

v suterénu, kde jsme si zahrály nějaké hry, zazpívaly písničky z Hlaholu a pomodlily se. Potom jsme si ještě zahrály hru na zamyšlení. Jakmile jsme dohrály hry, uvelebily jsme se do spacáků a dívaly na film „Bůh není mrtvý“. U dalšího filmu holky postupně usínaly, až jsme zůstaly vzhůru jen já, Verča, Kačka J. a naše dvě skvělé vedoucí. Když už jsme konečně usnuly i my, najednou začaly někomu zvonit budíky, takže se většina probudila a snažily jsme se to co nejdřív popyínat. Pak už jsme spinkaly až do rána. Když se probudila vedoucí Kačka, tak jsem se probudila s ní a společně jsme udělaly ostatním holkám krásný budníček se spoustou písniček, který se jim moc líbil. Jakmile se všechny probudily, daly jsme si výtečnou snídani z našich domovů a potom jsme už začaly balit a uklízet :(Ještě jsme si vyběhly po schodech na mši a když skončila, vyzvedly jsme si věci a rozešly se do svých domovů. Moc děkujeme našim nejlepším vedoucím za skvělou akci, kterou výborně připravily.

Danča Rafajová

VÍKENDOVKA SLUNÍČEK

Přišel ten den, na který se všechna Sluníčka těšila. Den, kdy začala naše víkendovka. Sešly jsme se na nádraží, na nic (a na nikoho) jsme nečekaly a frčely do Velkých Karlovic. Cestou v autobusu jsme si pokecally a také jsme začaly reptat, kdy tam konečně budeme.

No dočkaly jsme se, ale čekala nás obrovská výzva. Před námi byl doslova nekonečný kopec. Na začátku kopce Bětka s Luckou vyluštily, kde máme schovaný klíč k chalupě a šlo se dál. Ve třetině cesty jsme si losovaly papírky, které 3 holkám měly dát úkol. Já jsem dostala kroniku, Kája byla dobrovolník na hru a Evča dostala zvláštní úkol. No spíš my ostatní... Evča měla hrát zraněnou = nesměla chodit. My ostatní jsme ji měly přepravit na chalupu. Domluvily jsme se, že 5 holek ponese Evču a zbytek krosny. Vyzkoušely jsme ledacos, to vám povím a sice se nám nepovedlo přinést Evču až k chalupě, ale aspoň jsme si to užily. Když jsme konečně došly k chalupě, přišel čas

hledat klíč, který měl být v elektroměru (jak vyluštily Bětka s Luckou). Nikdo z holek (kromě vedoucích) nevěděl, jak elektroměr vypadá a tak jsme hledaly nějakou bednu, přístroj. Elektroměr jsme našly, ale klíč tam nebyl. Takže se hledání klíče ujaly vedoucí a my jsme sbíraly dříví na topení. Klíč se nakonec našel (byl prý kdesi ve 2. chalupě) a šly jsme se ubytovat (hodit krosny do 1. chalupy). Náš pokoj byl ve druhém patře, kam vedly strašně strmé schody (takový žebřík), že jsem se celý víkend bála, že z něj slítnu.

Po ubytování jsme šly obstarat vodu do 3. chatky, kde byl jediný zdroj vody. Když jsme umývaly hrnky, co se nestalo. Voda tekla na více místech než měla. Proto jsme zastavily kohoutek, ale voda tekla dál. Začaly jsme zachraňovat, co se dalo a držely jsme hrnky u toho místa, kde to teklo nejvíce a pak holky běžely za Kačkou a Pájou, které zatím zatápěly v chalupě. Dopadlo to tak, že vedoucí museli

zavolat majiteli a ten holky navedl, jak zavřít vodu úplně.

Vodu, kterou jsme zachránily do hrníčků jsme použily na guláš. Pochutnaly jsme si a pak následovaly hry (tam splnila úkol Kája). Nakonec jsme se společně pomodlily. Poté přišlo na řadu spaní. Některé holky usly hned, jiné si ještě dlouho povídaly.

Vyspinkané do růžova jsme posnídaly

buchty od maminek (či prodavaček) a vyšly jsme na louku hrát hru Zip. Pak Kačka rozdělila služby: dřevo, hrnky a trochu i talířky umýt ve zbylé vodě. A já s Aničkou jsme dostaly speciální službu: donést flašky naplněné vodou z nedaleké studánky. Vzal jsem tedy krosnu plnou termoskami a petkami a vydaly jsme se na cestu. Studánku jsme hledaly pomocí Kaččina mobilu, na kterém byla mapa (dostaly jsme důvěru). Chvilku nám trvalo než jsme se shodly, kterou cestu zvolit, ale nakonec jsme studánku objevily. S plnou krosnou jsme vyrazily zpět za holkama. Cestou jsme ještě natočily Kačce do mobilu nějaká videa, takže byl srandy kopec. Podle mě to Kačka vymazává do teď.

Zahrály jsme pak ještě pár her a po obědě jsme vyrazily na nedalekou rozhlednu. Byl tam nádherný výhled, takže jsme se tam i vyfotily. Já osobně jsem se moc nekochala, protože to byla přece jen výška a já jsem radši na zemi. Cestou zpátky se některé holky trochu loudaly, tak nás vepředu napadlo, že se jim schováme a holky dojdou na chatu a budou tam muset na nás čekat! Tak jsme se schovaly a holky

nás přešly jako nic. Jenže jsme nebyly schované všechny – chyběly nám Evča s Natkou, které se trochu zdržely. Kačka holkám proto zavolala, aby ty loudavější doběhly a řekly jim, ať si pohnou, že my už jsme dávno na chalupě. Holky to však trochu zdramatizovaly - přidaly si historku, že mám rozbitou hlavu a že by mi měly pomoci. Trochu se to zvrtilo, holky totiž vzali situaci vážně a fakt mě chtěly zachránit (to mne velice potěšilo12). A není divu, že pak byly trochu našťavané.

Poté jsme si zahrály čísla, při kterých večeré spory zmizely. Až se zešerovalo, povídaly jsme si o 2. světové. Vyráběly jsme si náramky přátelství a také jsme hodně zpívaly. Večer jsme ještě hrály hru „Krysa“ (tak jsem ji pojmenovala). Spočívala v tom, že všichni dostali křupavý oplatek, kromě jednoho člověka, který šel za dveře (Krysa). Všichni se schovali a po příchodu toho za dveřma začali svůj oplatek chroupat a úkolem bylo ho sníst dřív než vás Krysa najde. A po této neobvyklé hře jsme šly na kutě.

V neděli ráno jsme musely hodně brzo vstát, abychom stihly mši svatou. A navíc se posouval čas. Takže si umíte představit, jak to vypadalo. Rychlá snídaně, rychle vyčistit zuby, sbalit se, uklidit chalupu a rychle z kopce dolů na autobus, z busu na mši. Ze mše jsme šly do obchodu si koupit něco na zub a jelo se domů.

Děkujeme Páji a Kačce za super zážitky a víkend!

Hanča Šrubka

LIŠČÍ DOBRODRUŽSTVÍ

V pátek 9.3. se srazilo 7 Lišek v Otrokovicích na náměstí. A tehdy začalo naše dobrodružství. Hned na začátku jsme si trochu vystřelily z Evči a Natky a zavolaly jim, že sraz je na Baťově. To se nám ale trochu vymstilo, protože se obě hned rozeběhly k právě přijíždějícímu autobusu a byly plně odhodlané nastoupit, takže jsme měly co dělat abychom je zastavily.

Když jsme konečně byly všechny, nasedly jsme do aut (ve kterých jsme rozjely celkem slušnou párty) a vyrazily směr Provodov. Po

jme šifru, ve které stálo, kam máme jít. A na tom místě jsme musely vyluštit další šifru. A potom další... Šifry byly celkem asi 3 a za celou hodinku jsme byly zpátky. Na poslední z nich stálo, že na jedné horské chatě se odehrála vražda (byl tam celý příběh). Zjistily jsme, že cílem víkendovky bude vypátrat, jak přesně se to stalo a kdo je vrahem. Kolem páté hodiny jsme konečně zalehly a usnuly.

Není divu, že následující den jsme se vyhrabaly až kolem půl jedenácté.

příjezdu jsme už byly dost hladové a tak přišla na řadu první hra, jejímž cílem bylo upéct co nejlepší pizzu. Rozdělily jsme se do skupinek, Evička nám venku porozházela suroviny a my jsme pro ně po jedné běhaly. Háček byl v tom, že jsme mohly vyběhnout až po splnění daného úkolu (některé byly opravdu vtipné).

Když jsme měly každá skupinka svoje ingredience, šly jsme zkontrolovat naše předem připravená těsta. Někdo omylem zavřel troubu, takže se nám lehce připekly, ale i tak z toho vznikly vynikající pizzy.

Když jsme si dostatečně nacpaly břicha, bavily nás Evča s Natkou svými scénkami, hrály jsme různé hry, u kterých jsme se hodně nasmály (třeba když Kačka musela Lídě za úkol umýt nohy). U hořícího krbu se nám sedělo až moc dobře a trochu jsme se zapovídaly. Než jsme se odhodlaly se zvednout a nachystaly se do postele, bylo už hodně pozdě v noci (nebo hodně brzo ráno).

Sotva jsme začaly usínat, přišla Evča a postupně si nás začala na skupinky volat. Dostaly

Daly jsme si snídaňo-oběd a vyrazily do Luhačovic. Tam jsme si prošly trasu po minerálních pramenech a snažily jsme se z každého aspoň trochu ochutnat. Většina z nás to po pár doušcích vzdala (až na Pátu s Evčou, které se dokonce vyhecovaly k závodům v pití). Prošly jsme se po kolonádě, vyfotily několik krásných fotek, nakrmily kačeny a daly si vynikající oplatky.

Po procházce dostala každá skupinka seznam otázek/úkolů, které jsme musely co nejdříve splnit. Naše skupinka to vzala sprintem, takže jsme to měly poměrně rychle, jenom nám dal zabrat úkol "vypij co nejrychleji celý hrnek superslané vody" (ale zvládly jsme to bez nehody). Za odměnu jsme dostaly výpovědi několika svědků, které jsme si pečlivě zapsaly a šly nad nimi popřemýšlet nad horkou čokoládou. Je fakt, že místní čokoládovna je opravdu špičková, takže jsme dokonce pokoupily i několik čokosuvenýrů pro své milované domů.

Evča, Páťa a Natka dostaly hrozný hlad, tak

že si ještě skočily na jídlo a my ostatní jsme se mezitím ještě vydaly obdivovat krásy Luhačovic. Všechny jsme se sešly kolem páté hodiny a poměrně unavené jsme se vydaly na zpáteční cestu.

Po příjezdu nás čekalo překvápko v podobě luxusní večeře – Evča nám naložila masíčko a dovezla fondue sadu, takže nám zbylo jenom nachystat salát a rozpéct bagety, čehož jsme se s radostí ujaly a už jsme se těšily, jak si pochutnáme.

Ještě před večeří jsme ale jako správní detektivové musely "vyslechnout" dvě výpovědi. A abychom to neměly tak jednoduché, byly pověšené o několik desítek metrů dál a my jsme si pro ně musely zaběhat a sepsat, co

jste si zapamatovaly.

Pak už jsme se celé vyhladovělé vrhly na jídlo, které bylo opravdu vynikající. Po vydatné večeři přišly na řadu brambůrky, čokolády, křupky...

Zase jsme si zahrály několik vtipných her a asi nejví jsme se pobavily u předvádění filmů pantomimou. Jsme dost kreativní, takže takto vzniklo spousta „nových“ filmů, jako například "Tři obušky pro Popelku", "Pomocná škola" a mnoho dalších.

Tentokrát jsme si do spacáčků zalezly o něco dřív, ale i tak jsem si celkem dost dlouho ještě vykládaly.

Ráno jsme posnídaly a vyrazily na mši do nedalekého kostela. Po mši jsme dostaly výpovědi dalších svědků a taky jsme nějaký čas na přemýšlení a odhalení vraha. Oběma skupinkám se to nakonec povedlo a dostaly jsme sladkou odměnu. Pak už nás čekal jenom úklid a balení.

Nakonec jsme se rozloučily a rozjely se domů.

Tímto moc děkujeme Evči za suprovou akci, kterou nám nachystala a na kterou rozhodně nezapomeneme a už se těšíme na další. 1

Kačka Š.

VÝSLEDKY KRAJSKÝCH TZ

Letošní závody se nám opravdu vydařily, přinášíme kompletní výsledky a taky rychlý souhrn:

1. místo: Míša Pernička, Lexa Lörintz, Marťas Janeček a Terežka Vaclová + Kačka Kunorzová
2. místo: Vojta Čambala (ml.), Anička Jelínková, Kuba Fabrika, Danča Rafajová, Tom Janeček, Honza Čambala, Natka Zaoralová, Kačka Šibravová, Anička Janotová (st.),
3. místo: Lucka Šrubařová, Anička Lörintzová, Kyka Zaoralová a Vítka + Vojta (st.) Čambalovi

PODTRŽENO SEČTENO, CELKEM JSME VYBOJOVALI 17 MEDAILÍ!

Všichni medailisti kromě kategorie rodičů s dětmi postupují. Takže máme 15 medailových postupů. Dále ale ještě postupuje: Marťa Čambala, Mára Vacl, Anička Janotová (ml.), Paťa Matula, Verča Perničková a Luke Fabrika

Další závody nás čekají 19. 5. v Karviné a hlavně **2. 6. u nás v Otrokovicích.**

TURISTICKÉ ZÁVODY NAPAJEDLA

V sobotu 7.4. jsme měli sraz v 8:30 na vlakovém nádraží v Otrokovicích. Jeli jsme totiž soutěžit v turistických závodech. Náš oddíl byl silně zastoupen. Jelo nás asi 30 závodníků + doprovod.

Já osobně jsem vstávala v 6:00, protože s mým štěstím by mi autobus jinak ujel. Po snídani jsem sbalila posledních pár věcí a i s bratrem jsme se pomalu přesunuli na zastávku ke Společenskému domu. Na zastávce jsme potkali v podstatě všechny lidi co jeli z Baťova. Autobusem jsme se společně dopravili na místo srazu, kde čekal zbytek. Z Otrokovic nás autobus odvezl do Napajedel. Po příjezdu jsme si ještě hromadně splnili úkol z Hořcové výzvy (obejmi památný strom). Když jsme našli start závodu, zažily jsme s holkama neopakovatelný zážitek - převlíkání pod podiem. Žádná z nás totiž nevěděla, jestli tam jsou (nebo kde jsou) šatny (pro info: byly tam). Pak nám vedoucí začali sdělovat informace ohledně závodu a pořadatelé rozdávali čísla. Když jsme si všichni vyplnili kartičky a pořádně se před závodem protáhli, hned jsme se přesunuli ke startu, abychom ostatní mohli povzbuzovat. Musím říct, že nám vyšlo nádherné počasí, takže se běželo fakt dobře. Po cestě jsme jako první házeli míčkem na cíl, o pár metrů dál na nás čekalo plížení, pak menší kopeček, ale tam

už se všechny tři tratě začaly rozdělovat podle věku závodníků. Skoro na každého z nás čekaly ještě azimuty, KPČ, turistické značky, orientace mapy, lanová lávka, odhad vzdálenosti a dřeviny. Každý, kdo doběhl dostal tatranku a mohl odpočívat. Naštěstí se nikdo neztratil a všichni nakonec doběhli do cíle. Po napínavém čekání přišlo konečně slavnostní vyhlášení. Spousta z nás se umístilo např.: Danča, Vojta Čambala, oba Janečkovi, Kyka, Anička J., Kačka, Michal P., Lori, Lexa, Kačka K. s Terezkou a spousta dalších, kteří si za bouřlivého potlesku došli pro medaile. Po vyhlášení většina z nás plnila další úkoly z Hořcové výzvy, starší holky se překonaly a šly z Napajedel pěšky do Otrokovic a my ostatní jsme si ještě vykládali a zahráli nějaké hry. Po hodině jsme se začali zvedat a šli na autobusovou zastávku, odkud nás autobus dovezl do Otrokovic. Nakonec jsme se všichni rozešli do svých domovů. Tato akce byla super zážitek a pro mnohé z nás i skvělá nová zkušenost do sbírky.

Verča Perníčková

KŘÍŽOVKA

Opět pro vás máme soutěž o body do celoročky. Tentokrát je pro všechny stejná křížovka, ale starší kategorie (13+) musí tajenku poslat v Morseovce. Body získává prvních 5 nejrychlejších v každé kategorii. Tajenky pošlete na mail (kacka.sibravova@gmail.com) nebo na Facebook.

Hodně štěstí všem. ☺

9.

1.

2.

3.

4.

5.

6.

7.

8.

9.

10.

11.

12.

OTOČ

OTrokovický Oddílový Časopis

Časopis vydávají turistické oddíly mládeže TOM 1412 a TOM 1419 Otrokovice

Redakce: Denis Bilík (denis@tom1419.org), Kačka Šibravová (kacka.sibravova@gmail.com)

www.tom1412.cz • www.tom1419.org • www.fb.com/TOM1419Otrokovice

Za podpory města Otrokovice

© 2018